

ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม

The Results of Developing Responsibility for Students' Learning
Mathayom 4 at a School with Group Counseling Based on
Behaviorist Theory

อรทัย สิทธิจารย์¹, ชลพร กองคำ² และ กาญจนา สุทธิเนียม³

Orathai Sitthijan, Chonlaporn Kongkham and

Kanchana Suttineam

(chonlaporn.ko@bsru.ac.th)

Received: June 06, 2024

Revised: July 31, 2024

Accepted: August 01, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ เป็นการวิจัยกึ่งทดลองมีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองก่อนและหลังการได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม 2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามระบบของโรงเรียน ประชากร คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม จำนวน 148 คน และกลุ่มทดลองจำนวน 16 คน วัดจากการตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน และคะแนนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา แล้วทำการสุ่มอย่างง่ายเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยกลุ่มทดลองจะได้รับการให้การปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุมได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามระบบของโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนมีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 ค่าความเที่ยง เท่ากับ 0.96 และการให้การปรึกษากลุ่ม

¹ หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาการปรึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Master of Science Program in Counseling Psychology, faculty of Education, Bansomdejchaopraya
Rajabhat University

^{2,3} คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
Faculty of Education Bansomdejchaopraya Rajabhat University

ตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีค่าดัชนีความสอดคล้อง 0.67-1.00 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงเปรียบเทียบใช้ Wilcoxon signed rank test และ Mann-Whitney U test

พบผลการวิจัยดังนี้ 1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนักเรียนมีพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนด้านด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามสูงกว่าก่อนเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หากพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับความรับผิดชอบในการเรียน มีความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มีความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถพัฒนาความรับผิดชอบในตนเองได้ โดยมีแนวคิดและเทคนิคของการให้การปรึกษากลุ่ม เช่น การเผชิญหน้า การเปลี่ยนความคิดเห็น ทศนคติ มุมมองความคิดและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มเพื่อนเกิดความปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มรวมถึงพฤติกรรมและการแสดงออก สามารถพัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น หากพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับความรับผิดชอบในการเรียน มีดังนี้ ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

คำสำคัญ : การให้การปรึกษากลุ่ม, ทฤษฎีพฤติกรรมนิยม, ความรับผิดชอบในการเรียน

Abstract

This quasi-experimental research aimed to: 1. compare students' learning responsibility before and after participating in group counseling based on behaviorism theory, and 2. compare the learning responsibility of students in the experimental group, who received group counseling, with the control group, who received the school's standard student care system.

The population consisted of 148 Grade 10 students at Wat Suthiwararam School. Sixteen students were selected as the experimental group, identified through a learning responsibility behavior assessment and scoring below the 25th percentile. Simple random sampling was used to assign participants to experimental and control groups. The experimental group received group counseling based on behaviorism theory, while the control group received standard student care as per the school's system. Research instruments included a learning responsibility behavior assessment with a content validity index (CVI) of 0.67–1.00 and reliability of 0.96, and group counseling activities based on behaviorism theory with a CVI of 0.67–1.00. Data were analyzed using descriptive statistics and comparative statistics, including the Wilcoxon Signed Rank Test and Mann-Whitney U Test.

The findings revealed that: 1. The learning responsibility of students in the experimental group significantly improved after participating in group counseling based on behaviorism theory at a .05 significance level. Improvements were observed across dimensions, including commitment and perseverance, punctuality, adherence to rules and regulations, and accountability for one's actions, all showing significant differences at the .05 level. 2. The experimental group demonstrated significantly higher learning responsibility, particularly in commitment and perseverance, compared to the control group at a .05 significance level. Group counseling based on behaviorism theory facilitated self-responsibility development through techniques such as confrontation, changing perspectives, attitudes, and problem-solving within group interactions. These activities fostered behavioral and expressive improvements. Considering each dimension, significant differences were found in commitment and perseverance, punctuality, and accountability at the .001 level, and in adherence to rules and regulations at the .01 level. This study highlights the effectiveness of group counseling based on behaviorism theory in enhancing learning responsibility among students.

Keywords: Group Counseling, Behaviorist Theory, Responsibility for Learning

บทนำ

ความรับผิดชอบในการเรียน เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของนักเรียน ที่แสดงให้เห็นได้จากลักษณะนิสัย ทักษะคิดและพฤติกรรมปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ของตนเองด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรม เคารพสิทธิของผู้อื่น ภายใต้กฎหมายและกฎเกณฑ์ของสังคม จะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จและยังเป็นรากฐานของการใช้ชีวิต นักเรียนที่มีความรับผิดชอบ เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ นักเรียนจะเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมของตนในการแก้ปัญหา ซึ่งนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น มีความสุข และยังมี ความสำคัญที่จะช่วยกันในการพัฒนาประเทศ (Fritz, 2017; ยุกาวาตี ชำนาญเวช, 2565)

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาในปัจจุบัน มีปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรับผิดชอบในการเรียน คือ ด้านการคบเพื่อนเป็นปัญหาอย่างหนึ่งที่ทำให้นักเรียนขาดความรับผิดชอบในการเรียน ถ้านักเรียนคบเพื่อนที่ดีก็จะชักนำไปในทางที่ดี แต่ถ้า นักเรียนคบเพื่อนไม่ดีก็จะชักนำไปให้เกเร ขาดระเบียบวินัย ไม่เคารพกฎระเบียบของโรงเรียนแสดงถึงพฤติกรรมขาดเรียน มาโรงเรียนสาย หนีเรียน การแต่งกายไม่ถูกต้องตามระเบียบของโรงเรียนประพฤติตนไม่เหมาะสมขาดคุณธรรม จริยธรรมและมีว่ สุมสารเสพติดต่าง ๆ ในสถานที่อันไม่สมควร ซึ่งปัจจัยเหล่านี้จึงส่งผลกระทบต่อความ รับผิดชอบในด้านการเรียนมากสอดคล้องกับ จิรัฐา โนยราชภูร์ (2563) การเสริมสร้าง ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนจะสังเกตได้ว่า นักเรียนที่มีความรับผิดชอบใน การเรียนจะมีพฤติกรรมที่แสดงถึง ความสนใจ การปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจจริง ซักถาม ครุเสมอเมื่อไม่เข้าใจ มีการจดบันทึกความรู้ขณะเรียนทุกครั้งให้ความร่วมมือในการทำ กิจกรรม แต่นักเรียนขาดวินัย มีความท้อต่ออุปสรรคในการทำงานเมื่อนักเรียนไม่เข้าใจ ในเนื้อหาที่เรียนจะไม่ขอให้เพื่อนอธิบายเพิ่มเติม อีกครั้งจะพยายามขาดเรียน โดนเรียน หรือไม่ส่งการบ้าน เป็นต้น

ผู้วิจัยในฐานะครูแนะแนวของโรงเรียนวัดสุทธิวราราม ได้รับรายงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 6 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำสูงกว่าทุกระดับชั้น โดยงานแนะแนวเร่งดำเนินการช่วยเหลือนักเรียนด้วยวิธีการสำรวจปัญหาพฤติกรรมความ รับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ในชั่วโมงโฮมรูมและชั่วโมงเรียน จำนวน 148 คน ด้วยวิธีการ ต่อไปนี้ 1) การทำกิจกรรม ใบบงาน เรื่องความบกพร่องด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนต่อ การส่งผลกระทบในการเรียน ในขณะที่เรียนและทำกิจกรรมในชั่วโมงแนะแนว ได้ทำการ

สังเกตและมีการจดบันทึกข้อมูลนักเรียน พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีความบกพร่องด้านพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนของตนเองต่ำ ร้อยละ 65 2) การสำรวจความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน โดยใช้แบบประเมินเพื่อสำรวจเบื้องต้นเป็นคำถามปลายเปิด พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ ร้อยละ 65 มีทัศนคติด้านความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในเชิงลบ เช่น ไม่จำเป็นต้องเข้าเรียนทุกวันเมื่อติด 0 ช่วงปลายภาคโรงเรียนมีวันให้แก้ข้อ 0 ถึงเวลานั้นยังงัดข้อผ่านได้เกรด 1 หรือไม่จำเป็นต้องมาโรงเรียนให้ทันเข้ากิจกรรมหน้าเสาธง หรือไว้ผมทรงใดก็ได้ไม่เกี่ยวกับความรู้ หรือไม่ต้องตั้งใจเรียนก็ได้เดี๋ยวลอกเพื่อนก็ผ่าน 3) ผู้วิจัยสัมภาษณ์และสอบถามกับครูประจำชั้นและครูผู้สอนประจำวิชาต่าง ๆ ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ร้อยละ 50 นักเรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เช่น การมาโรงเรียนไม่ตรงเวลา ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน ปัญหาไม่เข้าห้องเรียน ปัญหาคุยกันในชั้นเรียนในขณะที่ครูสอน ขาดความกระตือรือร้นในการทำงาน ปัญหาการติดเกม เกเร ขาดระเบียบวินัยไม่เคารพกฎระเบียบวินัยของโรงเรียน ปัญหานักเรียนลอกงานเพื่อน 4) สถิติการเข้าห้องกิจการนักเรียนและการส่งต่อจากระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนถึงงานแนะแนว พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาเกี่ยวกับพฤติกรรมคบเพื่อนต่างห้องเรียนต่างโรงเรียน พฤติกรรมการโดดเรียน มาโรงเรียนไม่ตรงเวลา ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียน ขาดความมุ่งมั่นตั้งใจในการเรียน ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาด้านอื่น ๆ ที่ตามมา ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านอาชีพ ด้านส่วนตัวและสังคม คิดเป็นร้อยละ 50 5) ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกับผู้ปกครองทั้งจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เบื้องต้น พบว่า ร้อยละ 65 ของผู้ปกครองมีความเห็นว่าบุตรหลานของตนเองขาดความรับผิดชอบต่อการเรียนและมีทัศนคติด้านความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในเชิงลบ

การพัฒนาพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนนั้นสามารถทำได้หลายวิธี (วัชร ทรัพย์มี และ ดวงมณี จงรักษ์, 2556) ให้ความสำคัญกับปัจจุบันและพฤติกรรมที่สังเกตเห็นและวัดได้ (พิสมัย ยกน้อยวงษ์, 2551) การศึกษาแบบพฤติกรรมนิยมจะยึดหลักพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่เรียนรู้และเปลี่ยนแปลงได้ (ปรีชา วิหคโต, 2551) เช่น การให้การปรึกษา การใช้สถานการณ์จำลอง การเสริมแรง การใช้บทบาทสมมติและการใช้กิจกรรมกลุ่ม (จินดาพร แสงแก้ว, 2541) แต่สำหรับการศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้วิธีการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน เนื่องจากผู้วิจัยมองว่า เป็นทฤษฎีที่มุ่งเปลี่ยนแปลงความคิดที่ตนคิด มุมมองความคิด ความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลหรือการบิดเบือนความคิดของตน ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสม มีความคิดที่ถูกต้องอยู่ในโลกของความเป็นจริง พสุ วุฒินันท์

(2563) และสามารถลบพฤติกรรมที่เรียนรู้มาผิด ๆ ได้ด้วยการทำให้เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่ถูกต้อง มองเห็นคุณค่าของตนเอง ปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจในการเรียนของตน มีการสื่อสารที่รู้จักทักษะการปฏิเสธและการสร้างสัมพันธภาพที่ดี สามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ทำให้ผู้ที่ได้รับบริการปรึกษากลุ่มที่เข้าร่วมกลุ่มได้เกิดจากการเรียนรู้ที่คงทนถาวร และได้รู้จักตนเอง เข้าใจถึงความต้องการจุดแข็งและข้อบกพร่องในการพัฒนาตนเองรวมถึงได้เรียนรู้การสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับสมาชิกผู้ร่วมกลุ่มและการสื่อสารระหว่างกลุ่มบุคคล การแสดงออกทางความคิด ความรู้สึก การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การให้กำลังใจและการช่วยเหลือของสมาชิกในกลุ่ม และสามารถเลือกทางออกที่เหมาะสมหรือหาทางออกของชีวิตได้อย่างสมเหตุสมผล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยามก่อนการทดลองและหลังการทดลอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยามกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi experiment Research) แบบ 2 กลุ่ม วัตก่อน - หลัง (two groups pretest-posttest design) ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดสุทธิวราราม กรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2566 จำนวน 148 คน ที่สมัครใจเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มและได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยตอบแบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน ที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา และสอบถามความสมัครใจเข้าร่วมรับการปรึกษากลุ่มและได้รับความยินยอมจากผู้ปกครอง ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 คน ทำการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลากโดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน และกลุ่มควบคุมจำนวน 8 คน (Corey, 2018)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียน โดยแบ่งเป็น 5 ด้าน คือ แบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) ตามแบบของ Likert มี 5 ระดับ ดังนี้ 1) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมากที่สุด 2) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนมาก 3) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนปานกลาง 4) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อย 5) นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนน้อยที่สุด (บุญชม ศรีสะอาด, 2558) ผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา ตรวจสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (item objective congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.7 เกณฑ์การประเมินความหมายในการแปลผล คะแนนเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด คะแนนเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับมาก คะแนนเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับน้อย คะแนนเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง นักเรียนมีความรับผิดชอบในการเรียนอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เป็นโปรแกรมการให้การศึกษากลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยประยุกต์ใช้ แนวคิดและเทคนิคในการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (Behavior Theory) ซึ่งมีขั้นตอนการให้การศึกษากลุ่ม 3 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นเริ่มต้น ขั้นดำเนินการ และขั้นยุติ จำนวน 10 ครั้ง สัปดาห์ละ 2 ครั้ง ใช้เวลาครั้งละ 1 ชั่วโมง 30 นาทีซึ่ง (Ohlsen, 1970) และ (Jacobs, Masson and Harvill, 2002) กล่าวว่า การศึกษากลุ่มควรอยู่ที่ 8-10 ครั้ง แต่แต่ละครั้งระยะเวลาไม่ควรต่ำกว่า 90 นาที โปรแกรมการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนี้ ได้รับการตรวจคุณภาพโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วยผู้เชี่ยวชาญด้านจิตวิทยาการศึกษา จำนวน 2 ท่าน ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาศึกษาเพื่อมนุษย์และสังคม จำนวน 1 ท่าน ตรวจสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้อง (item objective congruence : IOC) อยู่ระหว่าง 0.67-1.00

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างการทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ได้ผ่านการพิจารณา คณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา (COA No.661108) วันที่ 20 พฤศจิกายน 2566 โดย ผู้วิจัย อธิบายวัตถุประสงค์ รายละเอียดขั้นตอนของการวิจัย ประโยชน์ที่ผู้ร่วมวิจัยจะได้รับ สอบถามความสมัครใจของกลุ่มตัวอย่างและผู้ปกครอง ลงนามยินยอมเข้าร่วมการวิจัย การเก็บข้อมูลเป็นความลับและนำเสนอผลการวิจัยเป็นภาพรวม รวมทั้งสามารถปฏิเสธและออกจากกรวิจัยได้โดยไม่มีผลใด ๆ ต่อการเรียน และภายหลังที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลเสร็จสิ้น กลุ่มควบคุมจะได้รับการศึกษากลุ่มเช่นเดียวกับกลุ่มทดลอง

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างและชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและวิธีตอบแบบประเมินและคัดเลือกนักเรียนที่มีคะแนนความรับผิดชอบในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา สอบถามความสมัครใจที่จะเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม และจะต้องได้รับการยินยอมจากผู้ปกครอง ผู้วิจัยวัดความรับผิดชอบในการเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยเก็บคะแนนไว้เป็นคะแนนก่อนการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม หลังจากนั้นผู้วิจัยดำเนินการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบประเมินความรับผิดชอบในการเรียน เพื่อเป็นคะแนนหลังการทดลองและนำคะแนนที่รวบรวมได้มาวิเคราะห์ค่าทางสถิติโดยใช้รูปแบบโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนาและสถิติเชิงเปรียบเทียบใช้ Wilcoxon signed rank test และ Mann-Whitney U test

ผลการวิจัย

การทดสอบการกระจายตัวของข้อมูล (Normality Test) ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองรายด้าน

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยรวมและรายด้านก่อนและหลังการทดลอง (n= 16)

ความรับผิดชอบ ในการเรียน	กลุ่มทดลอง (n=8)						กลุ่มควบคุม (n=8)					
	ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง			ก่อนการทดลอง			หลังการทดลอง		
	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. ด้านความมุ่งมั่นและ เพียรพยายาม	2.04	.39	น้อย	4.61	.15	มากที่สุด	2.04	.39	น้อย	2.20	.48	น้อย
2. ด้านความตรงต่อเวลา	1.86	.41	น้อย	4.4	.19	มาก	1.86	.418	น้อย	1.23	.18	น้อยที่สุด
3.ด้านความเคารพใน ระเบียบ กฎเกณฑ์	2.80	.49	น้อย	2.81	.49	ปานกลาง	2.81	.49	ปานกลาง	2.80	.48	ปานกลาง
4.ด้านการยอมรับการ กระทำของตน	2.40	.43	น้อย	3.82	.11	มาก	2.40	.43	น้อย	2.51	.42	ปานกลาง
ความรับผิดชอบ ในการเรียนโดยรวม	2.27	.30	น้อย	3.73	.11	มาก	2.27	.30	น้อย	2.19	.21	น้อย

จากตารางที่ 1 พบว่า ค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนโดยรวมของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมการศึกษากลุ่มนั้นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.725$) เมื่อจำแนกรายด้าน ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.612$) รองลงมาด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.475$, $\bar{X} = 3.815$ ตามลำดับ) ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนกลุ่มควบคุมหลังจากเข้าร่วมการศึกษากลุ่มนั้นอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.190$) โดยด้านด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ และด้านการยอมรับการกระทำของตน มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.800$, $\bar{X} = 2.512$ ตามลำดับ) รองลงมาด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.200$) และด้านความตรงต่อเวลา คะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองโดยรวมและรายด้าน (n = 8) โดยใช้สถิติ Wilcoxon signed rank test

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4		$\bar{X}$	S.D.	Z	P
1.ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม	ก่อนการทดลอง	2.04	.39	-2.52	.012*
	หลังการทดลอง	4.61	.145		
2.ด้านความตรงต่อเวลา	ก่อนการทดลอง	1.86	.42	-2.53	.011*
	หลังการทดลอง	4.48	.19		
3.ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์	ก่อนการทดลอง	2.00	.27	-2.19	.028*
	หลังการทดลอง	2.80	.49		
4.ด้านการยอมรับการกระทำของตน	ก่อนการทดลอง	2.40	.43	-2.52	.012*
	หลังการทดลอง	3.82	.11		
ความรับผิดชอบในการเรียนโดยรวม	ก่อนการทดลอง	2.27	.30	-2.52	.012*
	หลังการทดลอง	3.73	.11		

* p<.05

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองก่อนและหลังได้รับการศึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม โดยรวม กลุ่มทดลองก่อนและหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.521$) เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายามด้านความตรงต่อเวลา ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($Z = -2.524$, $Z = -2.539$, $Z = -2.197$ และ $Z = -2.521$ ตามลำดับ)

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 หลังการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมโดยรวม (n=16) โดยใช้สถิติ Maun-Whitney U-test

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4		$\bar{X}$	S.D.	U	p
1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม	กลุ่มทดลอง	4.61	.15	30.00	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.20	.48		
2. ด้านความตรงต่อเวลา	กลุ่มทดลอง	4.48	.19	21.50	.001***
	กลุ่มควบคุม	1.23	.18		
3. ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์	กลุ่มทดลอง	2.81	.49	17.50	.007**
	กลุ่มควบคุม	2.80	.48		
4. ด้านการยอมรับการกระทำของตน	กลุ่มทดลอง	3.82	.11	30.00	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.51	.42		
ความรับผิดชอบในการเรียนโดยรวม	กลุ่มทดลอง	3.73	.11	22.50	.001***
	กลุ่มควบคุม	2.19	.21		

** p< .01, ***p<.001

จากตารางที่ 3 พบว่า ค่าเฉลี่ยความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองหลังได้รับการปรึกษากลุ่มและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลแบบปกติ โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .001 เมื่อจำแนกรายด้าน พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (U = 30.000, U =21.500, U = 30.000 และ U = . 17.500 ตามลำดับ) ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผลการวิจัยและการอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มมีการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนที่สูงขึ้น จากก่อนการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เนื่องจากการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม เป็นเทคนิคการเปลี่ยนแปลงมุมมองความคิด ปรับทัศนคติ ความเชื่อที่ไม่มีเหตุผลหรือการบิดเบือนความคิดของตน ส่งผลให้มีพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างเหมาะสม มีความคิดที่ถูกต้องอยู่ในโลกของความเป็นจริง เกิดการเรียนรู้ใหม่ที่ต้องการ และสร้างแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงความพยายามค้นหาตนเอง ทั้งศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเองเพิ่มมากขึ้น

หากพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับ มีดังนี้ 1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม 2. ด้านความตรงต่อเวลา 3. ด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ 4. ด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบช่วยเหลือ นักเรียนมีการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียน หลังการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม ภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม สามารถพัฒนาความรับผิดชอบในตนเองได้ โดยมีแนวคิดและเทคนิคของการให้การปรึกษากลุ่ม เช่น การเผชิญหน้า การเปลี่ยนความคิดเห็น ทักษะคิด มุมมอง ความคิดและการแก้ปัญหาต่าง ๆ ของกลุ่มเพื่อนเกิดความปฏิสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มรวมถึงพฤติกรรมและการแสดงออก สามารถพัฒนาและปรับปรุงตนเองให้ดีขึ้น

หากพิจารณาเป็นรายด้านตามลำดับ มีดังนี้ 1. ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม 2. ด้านความตรงต่อเวลา 3. ด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.001 ส่วนด้านความเคารพในระเบียบ กฎเกณฑ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

ผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ก่อนการทดลองและหลังการทดลองพบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนโดยรวมสูงกว่า ก่อนการได้รับการปรึกษากลุ่มอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อภิปรายได้ว่า ในการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนั้นเป็นกระบวนการและเทคนิคที่มุ่งเน้นในส่วนของการเปลี่ยนแปลงการกระทำและพฤติกรรมของบุคคลจะเน้นไปที่พฤติกรรมที่สามารถมองเห็นหรือสังเกตได้ การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีนี้ที่ไม่เปลี่ยนแปลงระบบหรือหน้าบุคคลแต่มุ่งเน้นไปที่พฤติกรรมนำมาสู่การพัฒนาตนเอง ถ้าหากคนเรามีกระบวนการคิดที่ถูกต้องอยู่บนโลกของความเป็นจริงจะทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนมุมมองและวิถีคิดที่เป็นจริงและมีประสิทธิผลมากขึ้น ส่งผลให้นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนการจัดการกับการมองโลกในแง่ลบและการวางแผนตั้งเป้าหมาย รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการเรียนและพยายามค้นหาตนเอง พัฒนาศักยภาพด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสม หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า พบว่า ความรับผิดชอบในการเรียนด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ อุษมาน สะอิด (2563) ได้ศึกษา ผลของการใช้โปรแกรมการ

ให้การปรึกษาแบบกลุ่มโดยใช้แนวคิดพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยหลังจากการเข้าโปรแกรมการให้การปรึกษาแบบกลุ่มโดยใช้แนวคิดพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าว พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองมีพฤติกรรมก้าวร้าวลดลงสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุนันทา พลับแดง (2558) ได้ศึกษา ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มเพื่อเพิ่มพฤติกรรมความรับผิดชอบด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒประสานมิตร (ฝ่ายมัธยม) ผลการวิจัยหลังการได้รับการปรึกษาแบบกลุ่มนักเรียนกลุ่มทดลองมีความรับผิดชอบด้านการเรียนสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

2. เพื่อเปรียบเทียบความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมกับกลุ่มควบคุมที่ได้รับการดูแลตามระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนตามปกติของโรงเรียนก่อนการทดลองและหลังการทดลอง พบว่า หลังการเข้าร่วมการปรึกษากลุ่มแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 เนื่องจากในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำการให้การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีความเหมาะสมและมีแนวคิด เทคนิคของการให้การปรึกษากลุ่มเพื่อพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนให้มีการแลกเปลี่ยนมุมมองความคิดเห็น ทศนคติ การวางแผนตั้งเป้าหมาย รวมถึงการสร้างแรงจูงใจในการเรียนและพยายามค้นหาตนเอง พัฒนาศักยภาพด้านการเรียนอย่างสม่ำเสมอและสามารถแก้ไขปัญหาได้อย่างเหมาะสมและช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และการเปลี่ยนแปลงอย่างเห็นได้ชัด จากนั้นนักเรียนมีการให้กำลังใจซึ่งกันและกัน บ่งบอกว่าสิ่งที่ทำให้นักเรียนมีพลังใจดีและมีมุมมองความคิดที่เปลี่ยนแปลงดีขึ้นตั้งแต่ได้พบกันครั้งแรกที่เข้าร่วมการปรึกษากลุ่ม เริ่มจากการสร้างสัมพันธ์ภาพจากผู้วิจัย รวมถึง ชี้แจงวัตถุประสงค์ของการให้การปรึกษากลุ่ม ประโยชน์ของการปรึกษากลุ่มและพิทักษ์สิทธิโดยที่นักเรียนสามารถบอกยกเลิกการเข้าร่วมการปรึกษาได้ตลอดเวลาและจะไม่มีผลใด ๆ ต่อนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่เป็นสมาชิกมีลักษณะของปัญหาที่คล้ายกัน ผู้วิจัยใช้เทคนิคคำถามรอบวง การใช้คำถามปลายเปิด การให้กำลังใจเพื่อนำมาเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนในการให้การปรึกษากลุ่มครั้งต่อไป จึงทำให้กลุ่มนั้นประสบความสำเร็จได้

ผู้วิจัยพบว่า นักเรียนขณะเข้าร่วมกิจกรรมมีบรรยากาศที่เป็นกันเอง มีความตั้งใจและสนใจ ตรงต่อเวลาในการเข้ากลุ่ม ซึ่งทำให้เกิดกระบวนการกลุ่มที่มีประสิทธิภาพ สมาชิกในกลุ่มแต่ละคนพร้อมที่จะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นร่วมกัน วิเคราะห์ข้อมูล แสร้ประสบการณ์ทางบวกและทางลบรวมกันรวมถึงผลกระทบต่าง ๆ ที่

เกิดขึ้นส่งผลให้สมาชิกสามารถที่จะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ด้านความตรงต่อเวลา และด้านการยอมรับการกระทำของตน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และ .01 สอดคล้องกับ Corey (2018) ที่กล่าวว่า การให้การปรึกษากลุ่มเป็นกระบวนการช่วยเหลือและป้องกันปัญหาของบุคคลที่มุ่งการสร้างสัมพันธ์ ระหว่างบุคคล โดยเน้นที่การกระทำ ความคิดและความรู้สึก เป้าหมายให้เกิดการพัฒนาความงอกงามของบุคคล จากบรรยากาศของกลุ่มที่เต็มไปด้วยการสนับสนุนและช่วยเหลือ (Support) การร่วมรู้สึก (Empathy) ซึ่งช่วยในการพัฒนาความไว้วางใจ ส่งผลให้สมาชิกในกลุ่มกล้าที่จะสำรวจปัญหาของตนเองอย่างอิสระ นำไปสู่ความเข้าใจและยอมรับปัญหา สามารถค้นหาหนทางแก้ปัญหาได้ด้วยตนเองภายใต้การส่งเสริมและช่วยเหลือของสมาชิกในกลุ่ม โดยมีผู้นำกลุ่มทำหน้าที่ช่วยเหลืออำนวยความสะดวกและเทคนิคทางการปรึกษารวมถึงกิจกรรมต่าง ๆ โปรแกรมการปรึกษากลุ่มครั้งนี้จะสามารถพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้น

สรุปได้ว่า การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมสามารถพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาการวิจัย คือ ผลการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 โรงเรียนแห่งหนึ่งด้วยการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมนั้นสามารถพัฒนาให้สูงขึ้นได้หลังจากได้เข้าร่วมการปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม ซึ่งเป็นหลักการหรือเทคนิคที่ชัดเจนทำให้นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรม ปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิดมุ่งเน้นการวิเคราะห์และการประเมินปัญหาที่เผชิญอยู่ ได้สร้างความเข้าใจและเชื่อมโยงสู่การเรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาที่หลากหลาย สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้กับตนเอง เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ใหม่ และนักเรียนสามารถพัฒนาตนเองเป็นผู้ที่มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้น สามารถแก้ไขปัญหาการเรียนที่เกิดขึ้นในปัจจุบันมากกว่าอดีต มีความคิดที่ถูกต้องและแสดงออกอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และจากการศึกษาพบว่า รายด้านที่มีค่าเฉลี่ยที่สูงที่สุด คือ ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม ซึ่งเป็นแรงเสริมที่ดีของการเรียนรู้ใหม่ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบต่อตนเอง ทำให้มีความเข้าใจลักษณะพฤติกรรมของตนเองเพิ่มขึ้นและมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จได้ตามเป้าหมาย

การปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมจำนวน 10 ครั้ง

ความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียน 4 ด้าน			
ด้านความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม	ด้านความตรงต่อเวลา	ด้านความเคารพในระเบียบกฎเกณฑ์	ด้านการยอมรับการกระทำของตน
<p>นักเรียนมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนและสามารถปรับโดยนำรูปแบบวิธีการไปปรับประยุกต์ใช้ในการเรียนของตนเพื่อเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้ ส่งผลให้นักเรียน มีความกระตือรือร้นในการเรียนมีความตั้งใจในการปฏิบัติงานจดจ่อกับงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จได้ตามเป้าหมาย สามารถส่งงานได้ครบตามกำหนดรายวิชา และเพิ่มศักยภาพในการเรียนรู้ของตนเองให้มีผลสัมฤทธิ์ที่ดีและประสบความสำเร็จด้วยความเชื่อมั่นและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของตนเอง</p>	<p>นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ต่อตนเอง สามารถปรับเวลาการนอน การตื่นนอนและกำหนดเวลาการมาเรียนให้ทันเวลาเข้าเรียนได้ เมื่อนักเรียนเข้าเรียนตรงเวลา คุณครูมักจะชมเสมอ ก่อให้เกิดแรงจูงใจและแรงผลักดันในการมาเรียนของนักเรียน ส่งผลให้บรรยากาศในชั้นเรียนเต็มไปด้วยความสนุกสนานในการเรียนรู้ รวมถึงการสร้างความมั่นใจในศักยภาพให้ตนเองได้เกิดความรู้สึภาคภูมิใจ โดยเฉพาะการพัฒนาตนเองให้เป็นคนตรงต่อเวลา</p>	<p>นักเรียนสามารถ ปรับทัศนคติปรับเปลี่ยนวิธีการคิด ในการอยู่ร่วมกับคนหมู่มาก เคารพในระเบียบกฎเกณฑ์ ของโรงเรียนเรียนมากขึ้น ยอมรับในข้อบกพร่องของตนเอง พร้อมปรับปรุงแก้ไขในการอยู่ร่วมกับผู้อื่นและพัฒนาตนเองให้ดียิ่งขึ้น เพื่อเป็นแบบอย่างของสุภาพบุรุษสุทธิดีรามา</p>	<p>นักเรียนเกิดการยอมรับในการกระทำของตนเอง มีมุมมองความคิดที่ดีต่อผู้อื่น กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสมพัฒนาข้อผิดพลาดในการเรียนสามารถเผชิญกับปัญหาที่ต้องตัดสินใจได้ด้วยตนเอง มีการวิเคราะห์และการประเมินปัญหาที่เผชิญอยู่ มีทัศนคติใหม่ที่รอบครอบและอิงอยู่บนหลักการที่วิเคราะห์ข้อเท็จจริงอย่างเหมาะสม</p>

ภาพที่ 1 องค์ความรู้จากการวิจัย

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากการวิจัยในครั้งนี้โดยการนำเทคนิคการปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยม มาเป็นส่วนหนึ่งของการวิจัยสามารถมุ่งเน้นในส่วนของการเปลี่ยนแปลงการกระทำและพฤติกรรมของนักเรียนได้ โดยการแก้ปัญหาเน้นไปที่พฤติกรรมที่นักเรียนสามารถมองเห็นหรือสังเกตตนได้ เป็นสิ่งที่นักเรียนพัฒนาด้วยตนเองได้ในการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน เช่น การปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิด และสร้างแรงจูงใจในการเรียน รวมถึงวิธีการปรับพฤติกรรมด้านความรับผิดชอบในการเรียน นักเรียนในกลุ่มนี้สามารถพัฒนาตนด้วยตนเอง โดยนักเรียนพยายามค้นหาตนเอง ทั้งศักยภาพและจุดเด่นที่มีอยู่ในตนเอง ตลอดจนความพยายามที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนาของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยครั้งต่อไปควรมีการเพิ่มระยะติดตามผลและมีการเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1) เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการช่วยเหลือนักเรียนด้านความรับผิดชอบในการเรียนของนักเรียนรวมถึงการพัฒนา เปลี่ยนแปลงด้านพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน นั้นครูผู้สอน ครูแนะแนว ระบบดูแลช่วยเหลือโรงเรียน ครูที่ปรึกษา รวมถึงผู้ปกครองมีส่วนร่วมในการปรับวิธีการจัดการเรียนรู้ ติดตามและเฝ้าระวังนักเรียนอย่างใกล้ชิด

2) ผู้ที่สนใจสามารถนำการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนให้กับนักเรียน เพื่อเป็นการพัฒนาให้นักเรียนมีการปรับพฤติกรรมความรับผิดชอบของนักเรียน เพื่อเป็นการเพิ่มศักยภาพในการปรับทัศนคติ ปรับเปลี่ยนวิธีการคิดและสร้างแรงจูงใจในการเรียนของนักเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี

4. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เช่น โรงเรียน ครูแนะแนว หรือนักจิตวิทยา สามารถนำการศึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาความรับผิดชอบในการเรียนและพัฒนาการใช้ทักษะเทคนิคให้การปรึกษา และบูรณาการกับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและดียิ่งขึ้น

รายการอ้างอิง

- จิรัฐา โนยราชภูร์. (2563). การเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโดยใช้กิจกรรมแนะแนว (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- ชัยธวัช อุตเสน. (2551). การเปรียบเทียบผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มที่มีต่อความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ระหว่างทฤษฎียึดบุคคลเป็นศูนย์กลางและทฤษฎีพฤติกรรมนิยม (การศึกษามหาบัณฑิต จิตวิทยาการให้คำปรึกษา). มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- นพพร แสงทอง. (2563). การเสริมสร้างสมรรถนะการให้คำปรึกษาของนักเรียนเพื่อนที่ปรึกษาโดยการฝึกอบรมเชิงจิตวิทยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. กรุงเทพฯ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2558). การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: สุริยาสาสน์.
- เบญญาภา หลวงราช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมีวินัยในตนเองของนักเรียนโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปกร. กรุงเทพฯ.

- ประกิต วิทวัสพันธ์. (2560). รูปแบบการพัฒนาจริยธรรมด้านการมีวินัยของนักเรียน
โรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา. *วารสารช่อพะยอม*, 29(1),
225-235.
- พนม เกตุมาน. (2560). *ปัญหาพฤติกรรมวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : ประยูรสาส์นไทยการพิมพ์.
- พสุ วุฒินันท์ และ นาฏนภางค์ โพธิ์ไพจิตร. (2563). แนวทางการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี
พฤติกรรมนิยม Counseling approach based on behavioral theory.
วารสารพุทธจิตวิทยา, 6(1), 1-18.
- พระครูนิวริฐธราทร.(2560). *พรหมวิหารธรรม*. สืบค้น 12 มีนาคม 2567, จาก
<https://www.gotoknow.org/posts/252165>
- พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา และ วิไลลักษณ์ พงษ์โสภา. (2556). *ทฤษฎีและเทคนิคการให้บริการ
ปรึกษา*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภรณ์ทิพย์ ศิริกุลวิเชฐ. (2562). ผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการเรียนรู้ทาง
ปัญญาสังคมต่อการมีวินัยในตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียน
ลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. *วารสารวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บุรีรัมย์*, 14(1), 76-90.
- ยุภาวดี ชำนาญเวช. (2565). ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมของการขาดความ
รับผิดชอบของนักเรียนในชุมชนชนบท. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการ
บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*, 4(1), 45-54.
- วรรณา เสนีย์วงศ์, ทรงวุฒิ อยู่เอี่ยม และ เพ็ญนภา กุลนภาดล. (2562). *ผลการปรึกษา
กลุ่มทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อความมีวินัยในตนเอง ของนักเรียนระดับ
ประถมศึกษาตอนปลาย (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต)*. มหาวิทยาลัย
บูรพา. ชลบุรี.
- สุมาศ ไชยบุรณ์. (2561). *การเปรียบเทียบผลการให้การปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎี
พฤติกรรมนิยมและทฤษฎีพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และพฤติกรรมเพื่อลด
พฤติกรรมไม่เหมาะสมในการเรียนของนักเรียนกลุ่มเสี่ยง (วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว).*
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2561). *การวิจัยและพัฒนา รูปแบบกลไกการเสริมสร้าง
วินัยในสถานศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานด้านความรับผิดชอบและการตรง
ต่อเวลา*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

- Adlya.S.I. (2020). *The contribution of self control to students' discipline*. Universitas Negeri Padang.
- Blumberg P., and McCann A. (2009). Developing Learner-Centered Teaching: A Practical Guide for Faculty. *Journal of Dental Education*, 73, 1125-1126.
- Carpenter, J., and Pease, J. (2013). Preparing Students to Take Responsibility for Learning: The Role of Non-Curricular Learning Strategies. *Journal of Curriculum and Instruction*, 7, 38-55.
- Eisler, R. (2000). *Tomorrow's children*. USA: Westview Press.
- Fritz, J. (2017). Using Analytics to Nudge Student Responsibility for Learning. *New Directions for Higher Education*, 2017(179), 65-75.
- Jacobs, E., Masson, L., & Harvill, L. (2002). *Group counseling: strategies and skills* (3rd). CA: Brooks/Cole.
- Ohlsen, M. M. (1970). *Group counseling*. New York: Rinehart and Winston, Inc.